

علیه فاشیسم
آنتونیو گرامشی
مترجم: پیمان میرزایی

نشر حکمت کلمه

سرشناسه: گرامشی، آنتونیو، ۱۸۹۱ - ۱۹۳۷ م.

Gramsci, Antonio

عنوان و نام پدیدآور: علیه فاشیسم / آنتونیو گرامشی؛ مترجم پیمان میرزایی.

مشخصات نشر: تهران: حکمت کلمه، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۴ص؛ ۱۷×۱۱ س.م.

شابک : 978-600-95593-9-8

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: کتاب حاضر برگزیده‌ای از کتاب "Selections from political writings (1921-1926), c1978" است.

موضوع: کمونیسم -- ایتالیا

موضوع: ایتالیا -- سیاست و حکومت -- ۱۹۲۲ - ۱۹۴۵ م.

شناسه افزوده : میرزایی، پیمان، ۱۳۶۶ - مترجم

رده بندی دگره : HX/۲۸۸ ۸۴۴ ۱۳۹۴

رده بندی دیویی : ۳۳۵/۴۳۰۹۴۵

شماره ثبت کتاب ملی : ۳۹۳۹۴۷۰

سرشناسه: گرامشی، آنتونیو، ۱۸۹۱ - ۱۹۳۷ م.

Gramsci, Antonio

عنوان و نام پدیدآور: علیه فاشیسم / آنتونیو گرامشی؛ مترجم پیمان

میرزایی.

مشخصات نشر: تهران: حکمت کلمه، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۶۴ص؛ ۱۷×۱۱ س.م.

شابک : 978-600-95593-9-8

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: کتاب حاضر برگزیده‌ای از کتاب "Selections from political writings (1921-1926), c1978" است.

موضوع: کمونیسم -- ایتالیا

موضوع: ایتالیا -- سیاست و حکومت -- ۱۹۲۲ - ۱۹۴۵ م.

شماره افزوده : میرزایی، پیمان، ۱۳۶۶ - مترجم

رده بندی برگره : HX ۲۸۸/۴۸۱ ۱۳۹۴

رده بندی دیویی : ۳۳۵/۴۳۰۹۴۵

شماره شابک ملی : ۳۹۳۹۴۷۰

فهرست

۹	مقدمه
۳۵	۱
۳۹	۲
۴۳	۳
۴۷	۴
۵۳	۵
۵۹	۶

مقدمه

گرامشی... همان سوسیالیست ایتالیایی که بیش تر عمر خود را در کوششی زندان و به دور از توده‌ی مردم گذرانیده؟ همان کسی که او را به عنوان نماد تندروی جنبش چپ می‌شناسند؟ همان کسی که هیچ‌گاه نتوانست نظریاتی منسجم ارائه کند؟ همان کسی که نوشته‌هایش صرفاً یک مشت اظهارات پراکنده، و گاه نامفهوم است؟ همان کسی که در نگاه بسیاری صرفاً برای مطالعاتی تاریخی سیر سوسیالیسم و کمونیسم در آن دوره‌ی خاص تاریخی (شاید حتی صرفاً ایتالیا) مناسب است؛ همین و بس. اما امروزه سخن گفتن از شخصیتی هم‌چون گرامشی برای بسیاری خواه چپ خواه لیبرال، بی‌معنا باشد.

برای پاسخ به مسائل بالا بد نیست نگاهی به روزگار خویش بیندازیم تا متوجه شویم که تا چه اندازه گرامشی همچنان هم‌نشین و هم‌عصر ماست. فاصله‌ای که میان گرامشی با ابژه‌های تفکرش (مردم، توده) ایجاد می‌شود، خلایی را در نوشته‌های او ایجاد می‌کند که شکلی نامسجم،

پراکنده و گاه پرایهام و موجزوار به این نوشته‌ها می‌دهد و در عین حال رادیکالیسم فلسفه‌ی او در دل همین خلا بر ساخته می‌شود. این فاصله به گرامشی اجازه داد از تحلیل‌های شتاب‌زده، سطحی و شعارزده دیگر متفکران مارکسیست، که تمام هم و غم‌شان نابودی فوری فوئی سرمایه داری بود، فاصله بگیرد و بر نقاطی انگشت بگذارد که در آن دوران اهمیت آنها به ذهن هیچ کس نمی‌رسید. بی‌جهت نیست که نزدیک‌ترین متفکران به گرامشی، متفکران مکتب فرانکفورت و بالاخص بنیامین، حدود ده سال پس از مرگ بنیامین ظهور کردند، در دورانی که بسیاری از شور و شوق‌ها از بین رفته بود و اروپا هنوز آثار نخستین جنگ جهانی را در غم می‌دید که خود را برای دومین فاجعه بزرگ قرن آماده می‌کرد؛ عبارتی آن‌چه پیش روی خود می‌دیدند تنها مرگ بود و لاغی، حرف‌های متفکران بزرگ مکتب فرانکفورت شباهت زیادی به آرای گرامشی دارد. این ویژگی‌های زندگی گرامشی، به گونه‌ای شود اندیشه او به یک لایه پایین‌تر نفوذ کند و به جای سر دادن شعار و بسیج مردم برای انقلاب، به بررسی ریشه‌ها و علل اذیت‌توده مردم توجه کند. درباره‌ی وضعیت سفک جهان در دوره‌ی زندگانی گرامشی و تاثیر او شاید به اندازه‌ی کافی صحبت شده باشد. امروزه شاهد یاد کردن و متورم شدن فرهنگ هستیم که آن‌چنان فربه شده که رو به انحطاط است. تولید انبوه انواع و اقسام فیلم‌هایی که همگی سرشته یک کرباس‌اند، سیل سرگیجه‌آور موسیقی‌های مزخرف خوانندگان رپ و تکنو و پاپ که غالباً هیچ محتوایی ندارند

مگر شهوانی، طوری که می‌توان گفت تراوشات نظری فوکویاما بر فنا رفته. جهان امروز شاهد و ناظر پیشرفت‌های اقتصادی و تکنولوژیک و صنعتی در ابعادی حیرت‌آور است، کشوری مثل کره‌ی جنوبی را در نظر بگیرید با آن رشد اقتصادی بالا اما در عین حال ضرب‌آهنگ شدید کار، جهنم بی‌دروپیکر مصرف‌گرایی؛ ثروت مادی مازاد، و در عین حال نابودی دورنمای مردم خود، بلکه متأثر از سنت‌های کهن اما هم‌زمان بیس‌ترین نرخ خودکشی در جهان. بلکه لهستان، پرو، ننگرور، کشورهای جنوبی آفریقا همگی رو به پیشرفت دارند. مسلمانان امروزه بهتر از ۱۰۰۰۰ سال پیش در عصر یخبندان زندگی می‌کنیم. اما در این برداشت نکته‌ای از قلم می‌افتد. امروزه سرمایه‌داران با چسباندن خود به بنیان‌هایی سنتی (برای مثال الهیات، مذنبی) صرفاً در تلاش است تا خود را کارآمدتر جلوه دهد. در پیامدهای خانمان‌سوز و تعارض‌های اجتماعی‌اش را سرپوش گذاشته و انسجام اجتماعی را حفظ کند. مسلمانان امروزه پدیده‌ای در قیاس با چهل پنجاه سال پیش زندگی بهتری دارند، اما تناقض‌ها و تعارض‌های اجتماعی در حال انفجار است و سطح انتظارات مردم بیش از پیش شده. در تونس و مصر درست بشر از بهار عربی وضع زندگی مردم بهتر شده بود اما عده‌ای به این معیارهایی که با آن‌ها رضایت یا ناراضایتی خریدار می‌سجند دوچندان شده بود. مردم "در زمان تنگدستی و خفقان" انقلاب نمی‌کنند، آنان وقتی انقلاب می‌کنند که انتظاراتشان بر باد رود.